Lietas Nr.6-7-00096-14/44
Lietas arhīva Nr. SKA-1175-14

LĒMUMS

Rīgā 2014.gada 2.oktobrī

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesnese L.Slica
tiesnese V.Kakste
tiesnese D.Mita

rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ blakus sūdzību par Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2014.gada 13.augusta lēmumu, ar kuru atteikts pieņemt pieteikumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. A/ iesniedza tiesā pieteikumu par Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas 2.iecirkņa 2014.gada 25.aprīļa lēmuma Nr.14 atcelšanu, /pers. B/ saukšanu pie atbildības par robežzīmju iznīcināšanu, koku izciršanu pieteicēja privātīpašumā, pienākuma uzlikšanu /pers. B/ atlīdzināt pieteicējam nodarītos mantiskos zaudējumus 441 *euro* un izcirsto robežstigu un ieraktās kupicas atzīšanu par nelikumīgām.

[2] Administratīvās rajona tiesas tiesnesis ar 2014.gada 13.augusta lēmumu atteica pieteikumu pieņemt, pamatojoties uz turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] No pieteikuma un tam pievienotajiem dokumentiem izriet, ka ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Rēzeknes iecirkņa Kārtības policijas nodaļas 2.iecirkņa 2014.gada 25.aprīļa lēmumu Nr.14, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta pirmās daļas 1.punktu izbeigta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā, jo nav konstatēts administratīvā pārkāpuma sastāvs. Pieteicējs šo lēmumu apstrīdēja, bet augstākā iestāde apstrīdēto lēmumu atstāja negrozītu.

[2.2] Administratīvā procesa likuma 1.panta trešās daļas 5.punktā noteikts, ka administratīvais akts nav lēmums, kas pieņemts lietvedībā administratīvā pārkāpuma lietā. Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa pārejas noteikumu 13.punktā noteiktajam no 2012.gada 1.jūlija stājās spēkā grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1]panta trešajā daļā, 280.panta pirmajā daļā un 281.[1]panta pirmajā daļā par administratīvo pārkāpumu lietu piekritības maiņu no Administratīvās rajona tiesas uz rajona (pilsētas) tiesām. Ievērojot minēto, lēmumi, kas pieņemti administratīvo pārkāpumu lietās, nav pakļauti administratīvās tiesas kontrolei, bet gan ir piekritīgi vispārējās jurisdikcijas tiesām. Līdz ar to pieteikumu jāatsaka pieņemt, jo lieta nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā.

[3] Par rajona tiesas tiesneša lēmumu pieteicējs ir iesniedzis blakus sūdzību, kurā norāda, ka, kaut arī pieteikums iesniegts ne Valsts policijas lēmumā norādītajai tiesai, lietas būtību tas nemaina, jo pieteicēja īpašumā ir notikusi nelikumīga koku ciršana. Tālāk pieteicējs paskaidro, ka nepiekrīt, kā tika izmeklēta administratīvā pārkāpuma lieta par koku ciršanu, jo uzskata, ka nav pareizi noskaidroti lietas apstākļi. Tāpēc pieteicējs lūdz atcelt rajona tiesas tiesneša lēmumu, atzīt /pers. B/ par vainīgu koku izciršanā, segt pieteicējam radītos mantiskos zaudējumus un atzīt robežstigu un ierakto kupicu pieteicēja īpašumā par nelikumīgu.

Motīvu daļa

[4] Tiesa izskata lietas, kas ar likumu ir nodotas tās kompetencē. Administratīvā procesa tiesā būtība atbilstoši Administratīvā procesa likuma 103.pantam ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai iestādes faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros, kā arī privātpersonas publiski tiesisko pienākumu vai tiesību noskaidrošana un no publisko tiesību līguma izrietošo strīdu izskatīšana.

Pieteicējs pieteikumā pārsūdz Valsts policijas lēmumu izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu, prasa atzīt citu personu par vainīgu koku izciršanā, robežzīmju pārvirzīšanā, atlīdzināt pieteicējam mantiskos zaudējumus par koku izciršanu, kā arī atzīt, ka izveidotā robežstiga un ieraktās kupicas ir nelikumīgas.

Par Valsts policijas lēmumu izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu rajona tiesas tiesnesis ir pareizi norādījis, ka minētās lietas administratīvās tiesas vairs neizskata. Arī pieteicēja prasījums par /pers. B/ atzīšanu par vainīgu pieteicēja norādītajās darbībās viņa īpašumā ir administratīvā pārkāpuma lietā, nevis administratīvajā lietā risināms jautājums, jo policija lēma par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 54.panta, tas ir, par zemes lietojuma vai īpašuma robežzīmju (arī mežos) iznīcināšanu.

[5] Vienlaikus konstatējams, ka pieteicējs pieteikumā ir prasījis arī mantiskos zaudējumus no /pers. B/ par darbībām pieteicēja īpašumā.

Rajona tiesas tiesnesis šo prasījumu nav izlēmis. Tomēr nav pamata atcelt rajona tiesas tiesneša lēmumu šajā daļā, jo Augstākajai tiesai nav šķēršļu izlemt jautājumu par šā prasījuma pieļaujamību pēc būtības.

Minētais prasījums nav saistīts ar valsts pārvaldes iestādes, bet citas privātpersonas radītajiem zaudējumiem. Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta pirmo daļu katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Tādējādi pieteicējs ar prasījumu pret /pers. B/ par nodarītajiem

mantiskajiem zaudējumiem var vērsties vispārējās jurisdikcijas tiesā. Ievērojot minēto, pieteicēja pieteikumu šajā daļā atsakāms pieņemt, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 191.panta pirmās daļas 1.punktu, jo pieteikums nav izskatāms administratīvā procesa kārtībā.

Nolēmuma daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 129.[1]panta ceturto daļu, 191.panta pirmās daļas 1.punktu, 323.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu, Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments

n o l ē m a

Atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2014.gada 13.augusta lēmumu.
Atteikties pieņemt /pers. A/ pieteikumu par /pers. B/ nodarītajiem mantiskajiem zaudējumiem.
/pers. A/ blakus sūdzību noraidīt.
Lēmums nav pārsūdzams.